



Concentration dans l'étude...

La Torah d'Israël

Les cent jeûnes de Rabbi Zeïra

Pour montrer la valeur de la Torah étudiée en Eretz Israël, le talmud rapporte des histoires surprenantes concernant la conviction des anciens sages.

Rabbi Zeïra, ce maître de Babylonie, en décidant de monter en Israël, décida aussi d'oublier tout son enseignement passé.

מסכת בבא מציעא פרק ז דף פה, א

ר' זירא כי סליק לארעא דישראל יתיב מאה תעניתא דלשתכח גמרא בבלאה מיניה כי היכי דלא נטרדיה יתיב מאה אחרניתא דלא לשכוב ר' אלעזר בשניה ונפלין עילויה מילי דצבורא ויתיב מאה אחרני דלא נשלוט ביה נורא דגיהנם כל תלתין יומי הוה בדיק נפשיה שגר תנורא סליק ויתיב בגויה ולא הוה שלטא ביה נורא יומא חד יהבו ביה רבנן עינא ואיחרכו שקיה וקרו ליה קטין חריך שקיה

Traité Baba Métsia chapitre 7

Page 85 a

Lorsque Rabbi Zeïra monta au pays d'Israël, il jeûna pendant cent jours pour obtenir d'oublier le talmud de Babylone, voulant éviter d'être troublé [par ce qu'il avait appris]. Il jeûna cent autres jours pour obtenir que de son vivant Rabbi Eléazar [grand maître d'Israël] ne meure pas et que les charges de la communauté ne lui reviennent pas ; puis encore cent jours pour que les flammes de la Géhenne soient sans effet sur lui. Tous les trente jours il se soumettait à une épreuve : il allumait un four et y entrait; les flammes ne l'atteignaient pas. Un jour, il fut victime du mauvais œil des autres rabbis et il se brûla les jambes. On l'appela depuis « le petit aux jambes brûlées. »

Sources : Traduction de Eliette Elkaïm-Sartre, *La Source de Jacob*. (Ed Verdier)